

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling undet eet.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets tekst og dets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Man gik derpå til:

Anden behandling af forslag til lov om støtte til nybygning af fiskerfartøjer m. v.

(Første behandling findes i tidenden sp. 2796).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under eet.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets §§ 1—10 og dets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om forlængelse af midlertidig lov nr. 300 af 1. juni 1946 om ændring af lov nr. 132 af 14. april 1932 om lukketid for butikker og lagre m. v., jfr. lovbekendtgørelse nr. 204 af 20. maj 1933.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 3873; fremsættelsen findes i tidenden sp. 2565).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Bundvad: Jeg har med interesse læst den betænkning angående revision af lukkeloven, som lukkelovsudvalget af 1947 har udarbejdet. Der er her udført et dygtigt arbejde, som jeg gerne indledningsvis vil yde min anerkendelse. Desværre må jeg samtidig udtale en beklagelse af, altså ikke en bebrejdelse for, men en beklagelse af, at det ikke er lykkedes lukkelovsudvalget at nå til enighed i et par centrale spørgsmål, bl. a. spørgsmålet om, på hvilket tidspunkt lørdagslukningen skal indtræde. Det havde

unægtelig været lettere for rigsdagen, hvis den som baggrund for sine overvejelser havde haft en enstemmig indstilling fra de sagkyndige at lade sig vejlede af, men nu er det altså ikke tilfældet, og det giver os et stærkt indtryk af, hvor mange forskelligartede interesser der på dette område gør sig gældende, interesser, som betænkningen afspejler. Det bliver nu rigsdagens opgave at skære igennem og finde et holdbart ståsted, som helst skal være lig med eller så tæt som muligt opad, hvad det praktiske liv kræver af en lukkelov, og det bliver rigsdagens opgave at finde det rette tidspunkt for operationen.

Lukkelovsudvalget har som bekendt delt sig i et flertal, der går ind for 16-lukning om lørdagen, og et mindretal, der går ind for 14-lukning. Jeg vil gerne sige, at jeg for min part principielt er tilhænger af 14-lukningen og weekend-tanken i det hele taget. Som jeg tidligere har sagt ved behandling af lukkeloven, anser jeg weekend for at være et betydeligt socialt gode, som flere og flere efterhånden utvivlsomt vil komme til at nyde godt af. Jeg er enig i, at man meget vel kan diskutere, om butikslukningen skal være bestemmende for, i hvilken udstrækning weekend skal gennemføres i andre erhverv, og jeg er også enig i, at det kan diskuteres, om vi af samfundsøkonomiske grunde eller af hensyn til genopbygningen i øjeblikket har råd til at gennemføre weekend i større udstrækning, men jeg føler mig ikke et øjeblik i tvivl om, at weekend-tanken har en sådan livskraft i sig, at den i det lange løb vil sejre. Vi ser jo allerede nu weekend gennemført i stor udstrækning udenfor lukkelovens område, i kontorer, fabrikker, værksteder o. lign. Denne bevægelse havde taget fart, allerede inden vi fik den særlige lørdagslukning af butikkerne, og den vil sikkert uanset lukkelov fortsætte.

Når der nu bl. a. fra forbrugerrepræsentanters side i udvalget er rejst indsigelse mod tidlig lukning om lørdagen, så skyldes det, såvidt jeg kan se, ikke principiel modstand mod weekend-tanken, men alene praktiske forhold, nemlig mangel på indkøbsmuligheder, og jeg kan ikke frikende dele af handelens folk for ansvaret for, at det er kommet til at ligge sådan. Det er sagt før, og det skal siges igen, at nogle detailhandlere eller enkelte grupper har været så emsige efter at lukke tidligt, holde middagslukning, holde heldagslukning, holde samlet ferielukning, og hvad det nu har været, under påberåbelse af varemangel eller andre vanskeligheder, at forbrugerrepræsentanter og andre i udvalget nu har